

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Τοῦ κ. Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ὑπαλλήλου τοῦ Α.Σ.Ο.

Ἀνέκαθεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς πού ἐνεφανίσθη τὸ ἐμπόριον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σχέσιν καὶ συναλλαγὴν, ἡ διαφήμισις τῶν διαφόρων εἰδῶν ἦτο δι' ὅλους τοὺς ἐμπορευομένους ἐν ἀποτελεσματικὸν ὄπλον, τὸ ὁποῖον ἤϋξανε τὴν κατανάλωσιν. Αὐτὴ ἡ ἀντίληψις συνυπάρχει ὡς σκοπὸς πλέον εἰς τὰ σχέδια καὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς προοπτικὰς τῶν ἐμπορευομένων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἀπὸ ὅ,τι γνωρίζομεν, ἡ διαφήμισις τῶν προϊόντων ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος ἐγένετο μὲ τὰ κοινῶς λεγόμενα «παζάρια», ὅπου ὁ παραγωγὸς, ὁ κατασκευαστὴς ἢ ὁ πωλητὴς διεφήμιζε φωνητικῶς (διαλαλοῦσε) τὰ προσόντα καὶ τὰ ἰδιαίτερα πλεονεκτήματα τῶν ἐκτιδμενων εἰδῶν. Ἐπέκτασις δὲ τοῦ «παζαρισμοῦ» εἶναι καὶ ὁ γυρολόγος. Οὕτω λοιπὸν ἔχομεν μορφὰς διαφήμισεως, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ αἱ μοναδικαὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς χρόνους καὶ τὰς ὁποίας διακρίνομεν εἰς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους.

Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ τὰς ἀγορὰς ἐχρησιμοποιοῦν ὡς μέσον καὶ ὡς χώρον ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ ἐπιδείξεων καὶ αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἐπισκεπτῶν, κυρίως, ἦτο ἡ διαφήμισις τῶν προϊόντων.

Ἐάν θελήσωμεν, στηριζόμενοι εἰς τ' ἀνωτέρω, νὰ κρίνωμεν ὀρθολογιστικῶς πλέον τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων ἐξορμήσεων τῶν λαῶν, τὰς ἀνακαλύψεις τῶν νέων χωρῶν καὶ τὰς μεταναστεύσεις, παρατηροῦμεν ὅτι πάντα ταῦτα εἶχον αἰτίαν διὰ τὴν ἐκκίνησιν καὶ τὴν ἐξορμῆσιν πρὸς πραγματικῶν τῶν ἐπιδιώξεων, τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς περιγραφὰς ταξειδιωτῶν, οἱ ὁποῖοι παρουσίαζον πρὸ

τῶν ὀφθαλμῶν των, τὴν ἀξίαν καὶ τῶν πλοῦτον τῶν προϊόντων.

Ὁ πρῶτος πραγματικὸς ταξειδιωτὴς ἀλλὰ καὶ διαφημιστὴς, ὑπῆρξε ὁ Ἑνετὸς Μάρκο Πόλο, τοῦ ὁποῦ αἱ περιγραφαὶ κατὰ τὰ μέσα τοῦ 13ου αἰῶνος διὰ τὸν ἀσύγκριτον πλοῦτον τῆς Ἀσίας, συνήψασαν καὶ κατεγοήτευσαν σὺν τοῖς ἀλλοῖς καὶ ἐμπορικῶς καὶ ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας τοὺς εὐρωπαϊκοὺς πληθυσμοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐπίσης αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Νέου Κόσμου προσέδωσαν κάποιαν σχέσιν μεταξὺ διαφημίσεως καὶ ἐμπορίας ἀφ' ἑνὸς καὶ κινήτρων καὶ αἰτιῶν πρὸς ἐνέργειαν ἀφ' ἑτέρου.

Ὡσαύτως μία ἰσχυρὰ μορφή διαφήμισεως διαφαίνεται εἰς τὰ γραπτὰ κείμενα ἔμμετρα ἢ μὴ τῶν διαφόρων χωρῶν τὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν λαογραφίαν των καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔθνους των.

Τὸ θεῖον νέκταρ τῆς μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ ἔτη τοῦ Ὀμήρου.

Τὸ μαγικὸν κρασί τοῦ Ρήνου τῶν Νιμπελοῦγκεν, τῶν Τευτόνων οἱ θρύλλοι καὶ οἱ μῦθοι τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας.

Τὰ παραμύρια τῆς Χαλιμάς τῶν Ἀράβων, τὰ ὅποια καὶ σήμερον παραμένουν ἡ θαυμασιώτερα διαφήμισις ζαχαρωδῶν προϊόντων, φαγητῶν καὶ φρούτων.

Ἐν τούτοις ὁμως, παρὰ ταῦτα καὶ παρ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ τυπογραφία ἀνεκαλύφθη εἰς τὰ μέσα τοῦ 15ου αἰῶνος, μόνον κατὰ τὴν ἀνατολήν τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐμφανίζεται ἡ διαφήμισις εἰς μιαν αὐτοτελῆ μορφήν καὶ εἰς ἓνα καινοφανῆ ἐμπορικὸν ὄρον.